ÎN INTERIOR:

- **FOTBAL**
  — Tinerii se afirmă
  Însemnările lui Helenio Herrera.
- **BOX**
- **FINALELE VOLEIULUI**

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT DIN R. P. ROMÎNĂ

Nr. 9 (104) MAI 1963 — Anul VI (XVI)

SELECŢIONATA OLIMPICĂ: 6 — UNIVERSIDAD SANTIAGO DE CHILE: 2

Manolache (9) deschide scorul în ciuda opoziţiei lui Donoso (3).
Varga (dreapta), dirijorul celor mai multe acţiuni ale atacului nostru, urmăreşte atent.

Foto: PAUL ROMOŞAN

Sărbătorind 1 MAI

ZIUA SOLIDARITĂȚII INTER-
NAȚIONALE A CELOR C
MUNCESC, ziua luptei unit
a clasei muncitoare de pre
tutindeni pentru pace, democrați
și socialism s-a sărbătorit și î
acest an în întreaga țară cu u
deosebit fast.

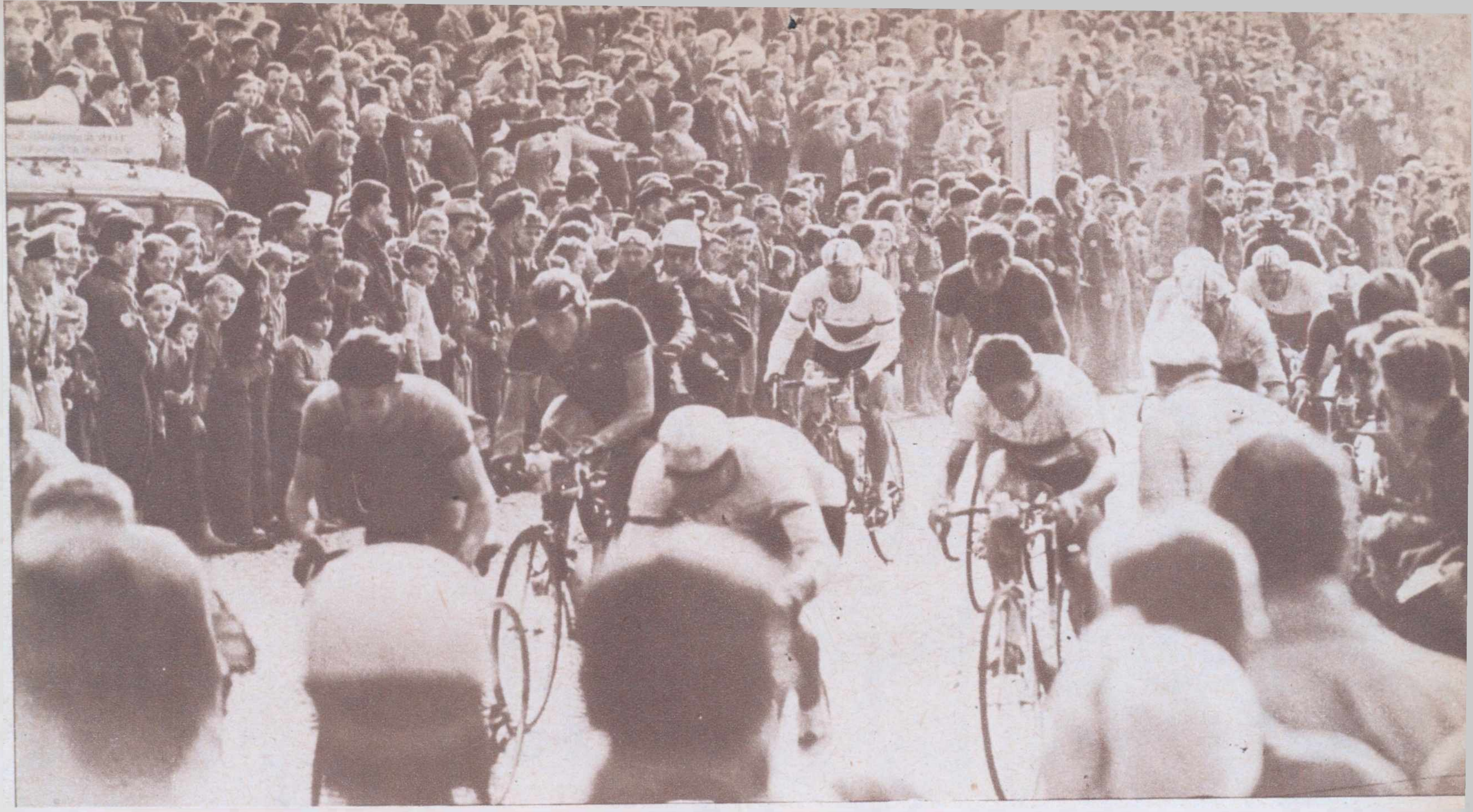
Ca în fiecare an, la măreaț
sărbătoare de 1 Mai au defilat ș
sportivii patriei noastre. Coloanel
nesfîrșite de tineret, în costum
care-ți încîntau privirea, au smul
ropote de aplauze de la nume
roasa asistență prezentă la de
monstrație. Printre cele mai aplau
date care alegorice prezentate d
sportivii Capitalei a fost și cel p
care vi-l înfățișăm în imagine
de sus.

Ziua tineretului din R.P.R.
ocazionat și numeroase acțiuni cul
tural-sportive organizate în splen
didul decor al Parcului de cultur
și odihnă Herăstrău. Iată în ilus
trația din mijloc un aspect de la
întrecerile caiaciștilor pe undele
lacului Herăstrău.

În cinstea zilei de 1 Mai a fost
inaugurat la Timișoara unul dintre
cele mai frumoase stadioane din
țară: stadionul 1 Mai. Cu prilejul
inaugurării 4000 de sportivi timișo-
reni (fotografia de jos) au pre-
zentat un reușit program de gim-
nastică de ansamblu, foarte mult
apreciat de cei aproape 40.000
de spectatori prezenți în tribune.

Fotografii de: I. MIHĂICĂ, TH.
ROIBU și V. CRIOȘTEANU

ÎN ATENŢIA GENERALĂ: „CURSA PĂCII“

Prin intermediul presei şi al radioului urmăriţi desigur în aceste zile întrecerile pasionante ale celei de a XVI-a ediţii a celei mai mari curse amatoare din lume: „Cursa Păcii“. În momentul cînd citiţi aceste rînduri, caravana ciclistă se mai găseşte pe teritoriul R.S. Cehoslovace. Primele etape consumate, caracterizate de un dinamism excepţional, cu nenumărate atacuri şi schimbări de situaţii pe parcursul celor 340 km cîţi au fost acoperiţi, nu sînt în măsură să ne lase să întrezărim de partea cui va reveni victoria — la individual şi pe echipe — în finalul acestei grandioase întreceri. Forţele sînt echilibrate. Cel puţin acum, la început de drum. „Numele sonore“ se mai menţin în espectativă, tatonînd şi studiindu-şi adversarii. Astăzi, cu prilejul etapei a III-a, toţi alergătorii vor trebui însă să abandoneze orice rezervă. Alergarea contra cronometru pe echipe, pe distanţa Brno-Bratislava (138 km), este unul dintre primele examene mai severe. A face şi în această etapă o cursă de studiu echivalează cu acordarea celorlalte echipe, mai realiste, a unui handicap aproape imposibil de recuperat.

Etapa a 3-a: Brno-Bratislava şi mai ales etapa a 12-a: Bautsen-Dresda, dau cicliştilor cele mai mari emoţii. Ultima se va desfăşura individual contra cronometru. Plasată spre sfîrşitul marii competiţii, etapa Bautsen-Dresda poate produce cele mai surprinzătoare modificări în clasamentul general. Un motiv în plus să ne abţinem de a face de pe acum pronosticuri sau de a comenta şansele unuia sau altuia dintre ciclişti.

În ceea ce-i priveşte pe reprezentanţii noştri la actuala ediţie a „Cursei Păcii“ ei sînt bine pregătiţi şi sperăm, — o dorim din suflet, — să se comporte la nivelul scontat de toţi iubitorii sportului cu pedale din ţară. Pentru aceasta noi le urăm mult succes.

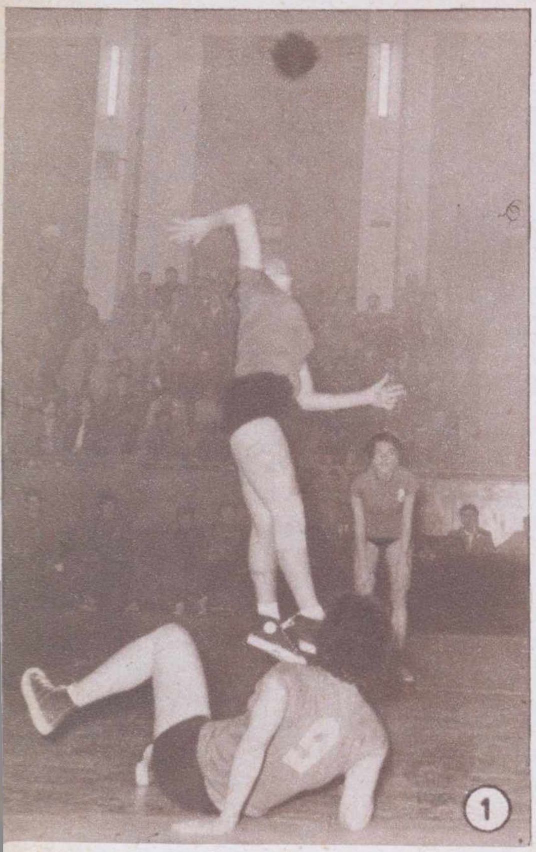

ÎN FOTOGRAFII: *Aspecte de la ediţia a 15-a a Cursei Păcii. Se poate observa marea masă de spectatori care urmăreşte cu interes desfăşurarea grandioasei competiţii.*

IATĂ CÎŞTIGĂTORII CELOR 15 EDIŢII ALE „CURSEI PĂCII“

1948: Prosinek şi Zoric (Iugoslavia) individual; Iugoslavia pe echipe.
1949: Vesely (Cehoslovacia) — Franţa
1950: Emborg (Danemarca) — Cehoslovacia
1951: Olsen (Danemarca) — Cehoslovacia
1952: Steel (Anglia) — Anglia
1953: Pedersen (Danemarca)—R.D. Germană
1954: Dalgaard (Danemarca) — Cehoslovacia
1955: Schur (R.D. Germană) — Cehoslovacia
1956: Krolak (Polonia) — U.R.S.S.
1957: Hristov (Bulgaria) — R.D. Germană
1958: Damen (Olanda) — U.R.S.S.
1959: Schur (R.D. Germană) — U.R.S.S.
1960: Hagen (R.D. Germană) — R.D. Germană
1961: Melehov (U.R.S.S.) — U.R.S.S.
1962: Saidhujin (U.R.S.S.) — U.R.S.S.

Cele mai bune locuri ocupate de ciclişti romîni în „Cursa Păcii“:
1956: C. Dumitrescu — locul II
1961: Echipa R.P.R. — locul III.
1963: ?

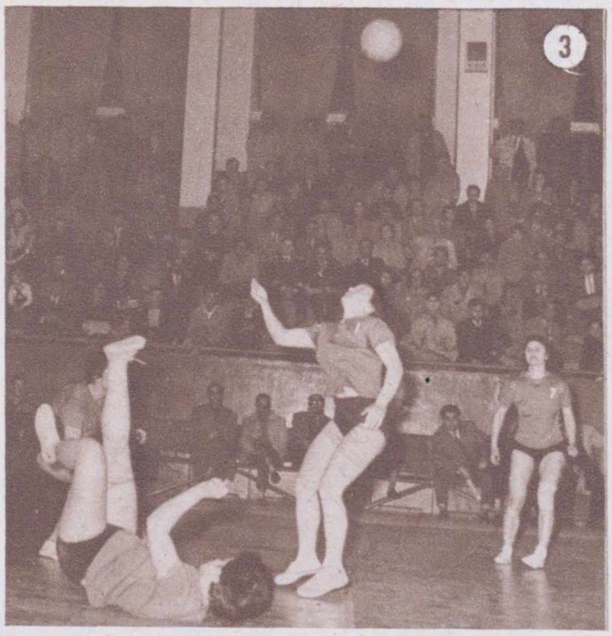
LA POTOU...

Aşa au cîştigat şi şi-au păstrat anul acesta dinamovistele titlul de campioane republicane. La potou, ţîşnind cu un extraordinar şi imbatabil fuleu spre firul sosirii în ultima zi a turneului final de la Constanţa, înfrîngîndu-le fără drept de apel pe rapidiste, cu un nefiresc de sever şi de nimeni aşteptat 3—0: 15—7, 15—8, 15—3. Aceasta, după opt zile în care campioanele nu şi-au găsit de loc cadenţa, cedîndu-i cu 1—3 Rapidului în prima întîlnire şi asigurînd pe toată lumea, prin jocul lor extrem de slab, că nimic nu va putea bara drumul titlului spre Giuleşti.

Şi, se pare, convingerea aceasta generală nu le-a influenţat de fel în bine pe rapidiste, care, prea devreme sigure de victoria lor, şi-au scăzut astfel sensibil puterea de luptă necesară în faţa unei adversare ca experimentata Dinamo, întreit de periculoasă atunci cînd Doina Ivănescu merge... cum a mers. Şi nu numai ea a strălucit în ultimul meci, ci şi cealaltă trăgătoare principală a dinamovistelor şi a naţionalei, Lia Vanea, şi Elisabeta Nodea, şi Daniela Vernescu, şi Tinela Teucă, şi Viorica Herişanu...

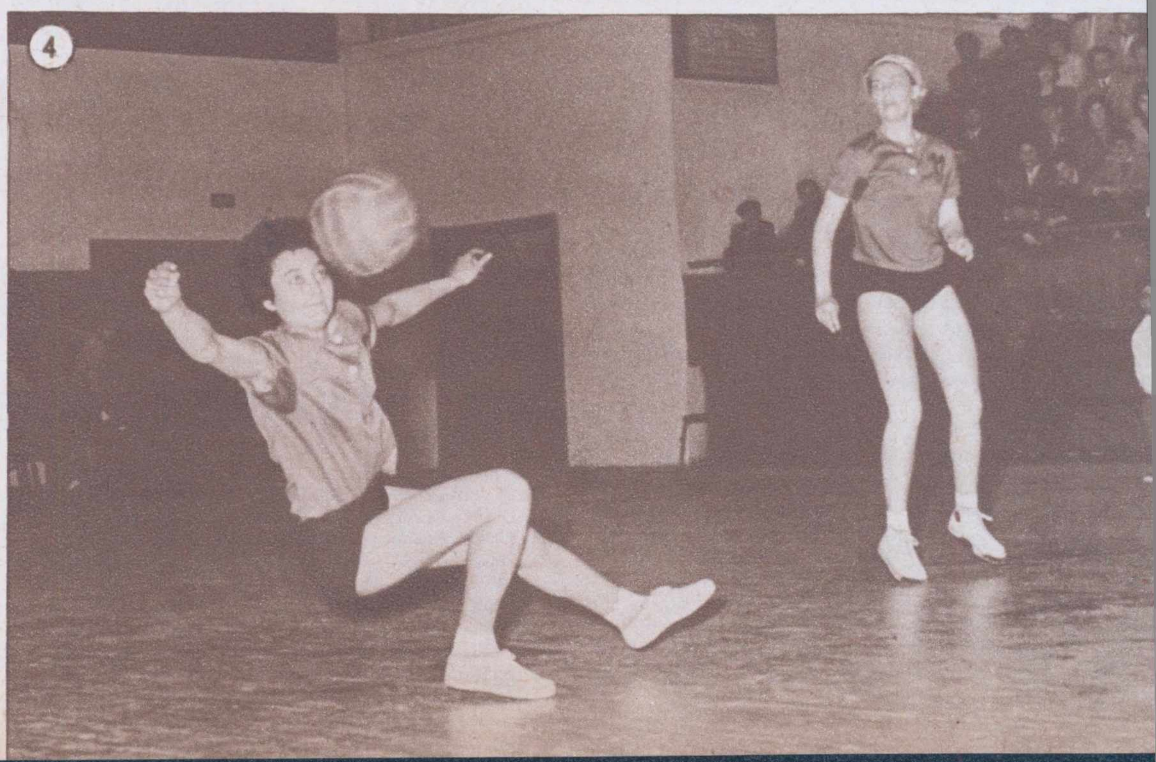
Şi, aşa, giuleştencele, începînd meciul decisiv cu 10 puncte în clasament şi setaveraj 15:2 (spre deosebire de Dinamo cu cele 9 puncte ale sale şi setaverajul de 13:4), ajungîndu-le deci pentru cucerirea titlului chiar o înfrîngere cu 2—3, sau una cu 1—3 în care să hotărască punctaverajul, sperînd prea mult şi făcînd calcule peste calcule, au omis unul singur: că şi Dinamo... calculează. Şi Dinamo a calculat perfect. Operaţiunea aritmetică la care au excelat dinamovistele a fost... adunarea. Adunarea forţelor în vederea meciului decisiv.

Mobilizarea de către învingătoare, ca şi în alte rînduri, la momentul oportun, exact cînd a fost neapărat nevoie, a totalităţii capacităţilor morale şi de voinţă, slujind şi valorificînd ridicata experienţă a lotului echipei feminine Dinamo Bucureşti, i-a adus aceasteia satisfacţia meritoriei cîştigări a titlului de campioană a ţării pentru a patra oară consecutiv şi pentru a şasea oară în general.

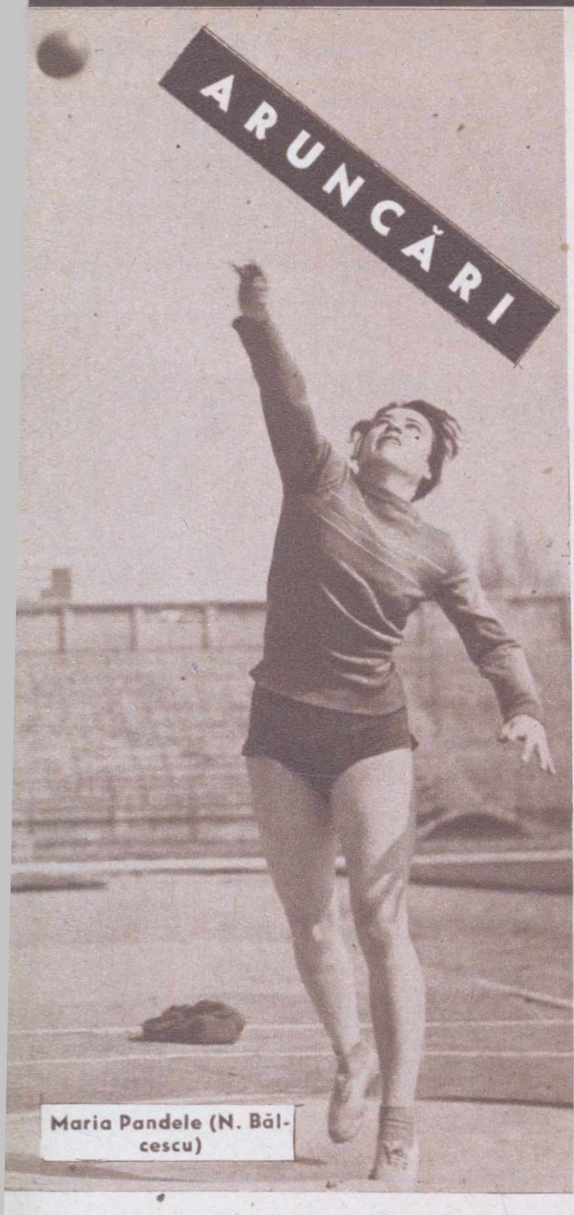

ÎN FOTOGRAFII: (1) Doina Ivănescu, serios incomodată de genunchiul acciden a tranşat un brio în favoarea sa majorita disputelor de la fileu din jocul decisiv. (2) CA PIOANELE. Sus, de la stînga la dreapta: He Schreiber, Doina Ivănescu, Rodica Hăl geanu, Gheorghe Constantinescu (antreno echipei), Elisabeta Nodea, Florina Popov Marilena Ştefănescu; jos: Daniela Vernes Tinela Teucă, Viorica Herişanu, Lia Van Lucia Vanea. (3) Elisabeta Goloşie (Farul C stanţa, a treia clasată) obţine un punct pen echipa sa în meciul cu formaţia de pe locul C.S.M. Sibiu. (4) Alexandrina Berezeanu (Ra Bucureşti) plonjează cu siguranţă şi succ dublată cu atenţie, pentru orice eventualita de coechipiera sa Natalia Todorovschi.

Foto: PETRE STA

ARUNCĂRI

Maria Pandele (N. Bălcescu)

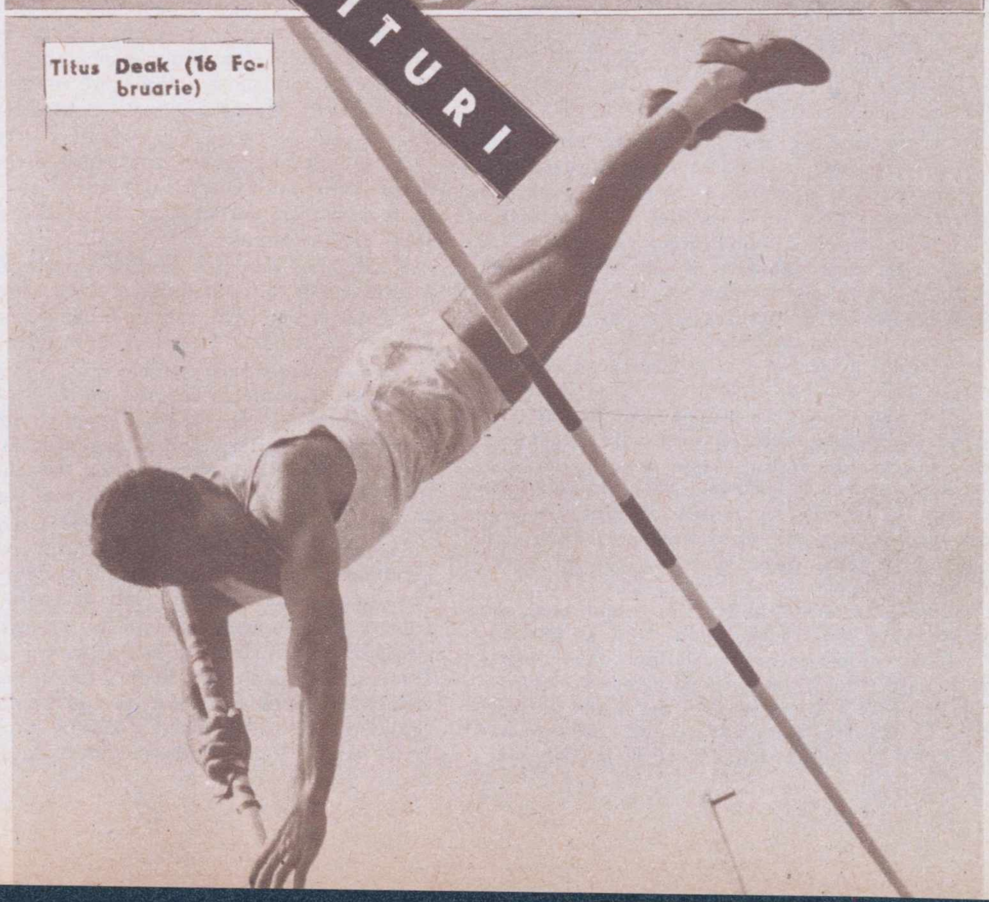
Start la 80 m plat juniori II

ALERGĂRI

Ecaterina Potoroacă (16 Februarie)

SĂRITURI

Titus Deak (16 Februarie)

Anul acesta a fost inaugurată în București o nouă competiție atletică. Este vorba de CAMPIONATUL CAPITALEI, PE CATEGORII DE VÎRSTĂ, ÎNTRE REPREZENTATIVELE DE RAIOANE.

Organizatorii urmăresc ca, prin această competiție, să pună în mișcare tot ce are Bucureștiul mai bun în materie de atletism, să asigure atleților și atletelor continuitate, în vederea pregătirii lor optime pentru întreceri de mai mare însemnătate. (De pildă, etapa a treia, aceea finală, este programată cu aproximativ două săptămîni înaintea startului în etapa orășenească a Campionatului republican de juniori).

Așadar, înseamnă că, spre deosebire de Cupa orașului București (1962) la care au participat în etapa de masă 50.000 de elevi, iar în cea finală 2.000, noul campionat se adresează cu precădere obținerii performanțelor. Astfel, pentru fiecare probă reprezentativele de vîrstă pe raion vor alinia cîte 3 concurenți. Celorlalți atleți, cu rezultate medii, le vor fi create condiții ca, în acest timp, să participe la diferite alte întreceri.

Recent, a avut loc prima etapă (preliminară) a campionatului Capitalei pe categorii de vîrstă. În prima serie care grupează raioanele 16 Februarie, 1 Mai, Grivița Roșie și Nicolae Bălcescu cel mai bine s-a prezentat raionul 16 Februarie (Steaua, Avîntul). Reprezentativa acestuia a luat startul la aproape toate probele. Nu aceeași impresie bună a făcut-o reprezentativa raionului 1 Mai (Dinamo). Dinamoviștii au fost puțini și fără „vîrfuri". O subapreciere cu totul nejustificată din partea lor.

O altă greutate în calea desfășurării în bune condiții a acestui campionat o constituie slaba utilare a unor baze, cum ar fi stadioanele 23 August, Progresul, Voința și Dinamo. Lipsesc ștachete, sectoare de aruncări, cuburi, scări pentru arbitri etc. Din această cauză sînt suprasolicitate stadioanele Republicii și Tineretului (să nu uităm că fastul asigurat unui concurs atletic exercită o atracție mare, în deosebi asupra copiilor și juniorilor, îngroașe rîndurile competitorilor la alergări, aruncări și sărituri).

Sperăm că măsurile ce vor fi luate pentru înlăturarea acestor deficiențe, amintite mai sus, vor avea darul să asigure etapei finale și o serie de recorduri valoroase.

Prof. VICTOR TOPOLOVEANU

FLAMENGO, PÎRCĂLAB, VARGA

În recentul joc dintre lotul nostru olimpic și echipa braziliană **Flamengo** (2—1), un stadion întreg a așteptat de la compatrioții lui Pele cîteva mostre de măiestrie tehnică. În cele din urmă însă, aripa Pîrcălab-Varga a oferit publicului o repriză de virtuozitate care demonstrează — pentru a cîta oară? — marile resurse ale tinerilor noștri fotbaliști, de cele mai multe ori nevalorificate.

Pîrcălab a sprintat necruțător, strecurîndu-se cu multă abilitate printre apărătorii brazilieni, a protejat ideal mingea, și-a etalat întregul repertoriu de fente și a centrat la semiînălțime cu o mare precizie.

Interul său **Varga** a fost mai rapid ca oricînd, a driblat cu mare finețe, și-a lansat aripa ca într-un reușit schimb de ștafetă, a jucat mereu cu capul sus, a „văzut" în permanență cîmpul de joc și a găsit culoare frumoase pîn în cealaltă parte a terenului. (Golul lui Haidu este u exemplu).

Pîrcălab și **Varga** au arătat că nivelul lor tehnic est ridicat și, mai ales, susceptibil de creștere. Totul e ca an trenamentul și regimul de viață să înlesnească această pro gresie care le va aduce — fără îndoială — mari satisfacți

ÎN FOTOGRAFII:

① **Pîrcălab** într-un „triunghi" brazilian, va spargeușo una din laturi.

② **Varga** a fentat și a trecut.

ÎNSEMNĂRILE UNUI ANTRENOR (IV)

de HELENIO HERRERA

(traducere din revista sovietică „Fotbal")

Helenio Herrera, antrenorul echipei Internazionale din Milano este unul dintre specialiștii cei mai comentați din lume. Primele trei capitole ale traducerii noastre prezintă începutul de drum al lui „H.H"., pe care englezii l-au invitat recent pentru o serie de conferințe, călcîndu-și pe inimă chiar în anul centenarului fotbalului insular. Afirmarea lui Herrera ca jucător, ascensiunea lui plină de peripeții ca antrenor, părerile interesante — deși uneori contradictorii — despre fotbal și fotbaliști, constituie subiectul celor trei capitole anterioare.

Mă gîndeam de mult să formez un fel de „club — Spania". Dar cum să înving rezistența acelora care trebuiau să furnizeze jucătorii selecționați? Cum să le explici conducătorilor și cluburilor că o bună organizare, un plan riguros de cantonamente și antrenamente ale echipei naționale nu sînt decît spre folosul fotbaliștilor și nu impietează cu nimic asupra situației financiare a clubului?

Succesele Barcelonei — și o dată cu ele succesele mele — au avut drept rezultat faptul că federația spaniolă mi-a propus să devin antrenor și selecționer al echipei naționale. Recunosc că am așteptat multă vreme acest prilej, dar acum nu mă mai grăbeam să-l valorific. La ce bun să te lupți cu morile de vînt? În cele din urmă, numirea unui nou președinte, un om foarte ferm, mi-a garantat că voi putea munci în liniște.

Și totuși, înainte de a primi propunerea, am prezentat federației programul meu. În momentul în care a fost acceptat, am început să lucrez. În primul rînd m-am decis să urmăresc jocurile din liga a II-a. Cunoșteam și așa mulți jucători buni în această ligă. Dar am vrut să mai am rezerve de fotbaliști mai tineri decît 25 de ani. Iată cînd am făcut adevăratele descoperiri: Foncho, Pereda, Ruiz, Sosa, Pesudo, Armando și alții. Așa a fost format clubul Spania. Nucleul îl alcătuiau opt jucători de la Barcelona. I-am inclus în lot nu pentru că erau ai mei. O echipă care nu are o anumită structură, e ca un om fără schelet — nu se poate ține pe picioare. Echipa a fost completată ideal cu jucători ca Di Stefano, Garay, Gento, Del Sol, Peiro.

Curînd clubul nostru a început seria victoriilor. Mai mult decît atît însă, am izbutit să demonstrăm fotbalul de care erau capabili Real și Barcelona.

Naționala Spaniei a învins Austria cu 6—2, Anglia cu 3—0 și Turcia cu 2—0. Mai tîrziu (de astă dată fără mine), echipa noastră a pierdut cu Austria (1—3) și cu Anglia (2—4).

Am eliminat în acea vreme din Cupa Europei naționala Poloniei, cîștigînd cu 4—2, la Kattowice și cu 3—0 acasă. De asemenea, am învins selecționata Italiei, care a prezentat la Barcelona cea mai bună echipă a sa. Pe atunci italienii demonstrau excelente calități de luptă. Ei au condus cu 1—0 în prima repriză. Încercînd să mențină rezultatul, italienii au închis în jurul porții un lacăt uriaș. Eu însă am studiat în amănunțime sistemul lor defensiv și am izbutit să aleg cheia necesară. Această cheie a fost în primul rînd Verjes, mijlocașul-atacant. Înlocuindu-l pe fostul titular cu Verjes, l-am văzut acționînd cu mare vervă. Curînd el a egalat printr-un șut foarte puternic de departe. După aceea, Verjes a deschis încă de două ori drumul spre poarta italiană, creînd alte două goluri.

O singură dată echipa Spaniei a fost învinsă în timpul „mandatului" meu. Asta s-a întîmplat la Paris, în meciul amical cu francezii. Am fost învinși pentru că n-am izbutit să facem o pregătire specială.

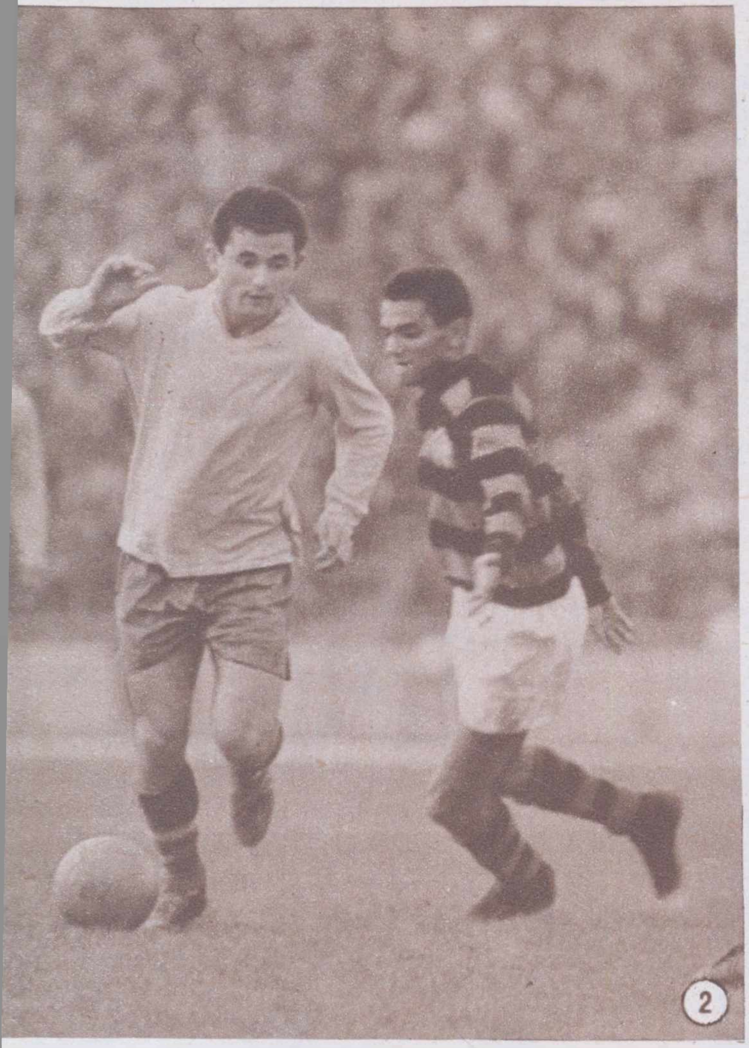
Ne aștepta un examen foarte greu. Întîlnirea cu U.R.S.S. pentru Cupa Europei. Ne-am pregătit foarte serios. Eram convins că vom ieși învingători în această întrecere. Totul era să jucăm prudent în deplasare, pentru a decide acasă.

L-am convins pe președintele federației spaniole de fotbal că e necesar să studiez fotbalul sovietic. FIFA a asigurat un schimb de specialiști. Doi antrenori sovietici au venit la Madrid, la jocul nostru cu englezii, iar eu m-am deplasat la Moscova.

Întîlnirile pe care le-am avut pe pămîntul sovietic mi-au lăsat impresii de neșters. Am constatat că în U.R.S.S. eram bine cunoscut. Deseori mă recunoșteau pe stradă. Într-o zi, în timp ce mă plimbam prin Piața Roșie, de mine s-au apropiat cîțiva oameni. Au început să curgă întrebările. Ceea ce îi interesa cel mai mult era dacă va juca sau nu Di Stefano.

Scopul vizitei mele era de a vedea jocul U.R.S.S.—Polonia. De altfel, echipa poloneză era condusă de Prouff, elevul meu la cursurile de la Joinville. Astăzi el antrenează echipa Standard din Liége.

Jocul a fost cîștigat de selecționata U.R.S.S. cu 7—1. Fostul elev și-a pus profesorul într-o situație neplăcută. Prouff a construit jocul greșit, bazîndu-se numai pe atacuri. Se vede că el se afla sub influența ultimei victorii a Poloniei în Scoția. Optimismul l-a costat mult. Nici n-a început să cînte cocoșul și echipa lui a încasat două goluri. Desigur că atunci cînd

FIORENTINA FACE DEMERSURI PENTRU... SEKULARAC

Echipele italiene continuă goana după vedete străine. După ce au naturalizat o jumătate din America latină fotbalistică şi au despădurit fotbalul scandinav, italienii au pus ochii pe cunoscutul jucător iugoslav Sekularac. Dar cum Sekularac este suspendat de federaţia iugoslavă pe un an şi jumătate, principalele eforturi ale conducerii Fiorentinei sînt îndreptate înspre obţinerea amnistiei pentru Sekularac. Şi nu este exclus ca pînă la urmă şi argumentele echipei italiene să îndulcească pedeapsa lui Sekularac.

ţi condus cu 0—2, nu mai ai de ce să-ţi întăşti linia de apărare.

Ruşii şi-au frecat mîinile, mulţumiţi de rezultul meciului, şi au avut impresia că m-au uit. În realitate eu nu m-am limitat să admir ărţile tari ale jucătorilor sovietici, ci să văd greşelile lor. Eram convins că echipa Spaniei a învinge echipa U.R.S.S., deşi, repet, fotbaştii sovietici erau în mare formă. În mod eosebit mi-a plăcut Iaşin. De asemenea, am marcat în echipa rusească pe excelentul Netto, are circula ca o pasăre între apărare şi atac, pe cei doi înaintaşi foarte iuţi — Meshi şi letreveli. Dar, cei mai periculoşi jucători mi au părut interul omniprezent Ivanov, şi naintaşul Ponedelnik... Din păcate, întîlnirea u selecţionata U.R.S.S. n-a mai avut loc. oate iluziile mele s-au spulberat.

...În munca mea cu naţionala, lucrurile n-au ers întotdeauna perfect. Aşa-zisul colegiu de ntrenori, încercînd să-şi justifice existenţa, a ntervenit deseori în treburile mele, încercînd ă dea peste cap planurile alcătuite. Îmi aminesc de ziua în care am fost prezentat jucătorilor chipei Spaniei. Alfredo Di Stefano, Gento şi Mateos nu mi-au întins mîna. Ce era să fac? m înghiţit această pilulă amară. Curînd am ost avertizat că Di Stefano intenţionează să boicoteze jocul cu Polonia de la Kattowice. Di Stefano şi prietenii lui se aflau sub influenţa alomniilor pe care mi le aruncau în faţă reorterii. Dar fotbaliştilor nu le-a trebuit prea mult timp ca să se convingă că eu nu sînt un arlatan de bîlci.

— Iartă-mă. Acum înţeleg că am greşit — a pus Di Stefano înainte de plecarea în Polonia.

La Kattowice el a înscris cu o măiestrie negalabilă două goluri. Atît Gento cît şi Mateos au făcut în acest joc tot ceea ce au putut.

(Continuare în numărul viitor)

RECORDMANII ECHIPELOR NAŢIONALE

NILTON SANTOS:
VIAŢA ÎNCEPE LA 40 DE ANI

Jucătorul brazilian cu cele mai multe selecţii în „naţională" e, poate, cel mai tînăr dintre toţi. Nilton Santos rămîne, în ciuda celor 37 de ani trecuţi, jucătorul cel mai constant al echipei şi stîlpul apărării. Marele fundaş al Braziliei e mîndru de longevitatea sa. După campionatul mondial din Chile, el declara surîzînd: *„Însuşi Helenio Hererra credea că sînt un om sfîrşit. În Chile el l-a plasat pe Collar — cheia jocului său — împotriva mea. Dar sărmanul Collar n-are decît un picior: stîngul. L-am lăsat să sprinteze deci pînă spre linia de fund şi în momentul în care se întorcea ca să-şi potrivească faimosul picior stîng, i-am suflat de fiecare dată mingea."*

Nilton Santos este un maestru al jocului de fotbal, pe care tinerii îl ascultă cu sfinţenie. El spune deseori noilor veniţi: *„Înainte de toate, să nu vă preocupe niciodată viitorii voştri adversari sau ceea ce se spune despre ei. Dacă vă veţi teme de ei, veţi greşi cu siguranţă. Faceţi-vă jocul! Fiţi voi înşivă! Acesta e tot secretul!"*

Visul atletului Nilton Santos (1,80 înălţime şi 77 kg greutate) este de a cîştiga pentru a treia oară Cupa Jules Rimet. Ar fi o încununare a carierii excepţionale a fotbalistului brazilian. Antrenorul Feola declara acum cîtva timp: *„Vîrsta marilor jucători este ceea ce mă preocupă cel mai puţin. În Suedia l-am „aruncat în foc" pe Pele, care n-avea decît 17 ani; de ce nu l-aş folosi la Londra pe Nilton Santos care va avea exact 41?"* Vorba lui Nilton: *„Am tot viitorul în faţa mea!"*

RECORDMANII BRAZILIEI*

1. Nilton Santos (Botafogo)	75
2. Djalma Santos (Palmeiras)	74
3. Gilmar (Santos)	68
4. Didi (Botafogo)	67
5. Bellini (Vasco de Gama)	42
6. Ademir (Vasco de Gama)	40
7. Garrincha (Botafogo)	40
8. Jair Pinto (Fluminense)	39
9. Zito (Santos)	37
10. Pele (Santos)	30

*) Acest clasament a fost alcătuit înaintea începerii turneului echipei Braziliei în Europa.

TINERETUL SE AFIRMĂ!

DAN COE ȘI DRUMUL SPRE RECORD

Noul nr. 4 al Rapidului joacă în echipa feroviară de 11 ani. Dan Coe e rapidist sută la sută. Piticul instruit de Coșrea și reluat — la juniori — de Urecheatu, a ajuns în echipa întîi, unde s-a afirmat de la un joc la altul, fiind un om de bază în apărare și un „cui" mereu înfipt în atac în fazele din poziții fixe.

Visul lui Dan Coe este de a bate recordul coechipierului său Dumitru Macri, care a susținut 368 de jocuri în echipa feroviară. Un vis realizabil. Dacă mai adăugăm și faptul că Dan Coe intenționează să bată și un alt record (20 de ani în aceeași echipă), ne dăm seama de seriozitatea tînărului și talentatului jucător.

ADAM — GOLGETERUL ȘTIINȚEI

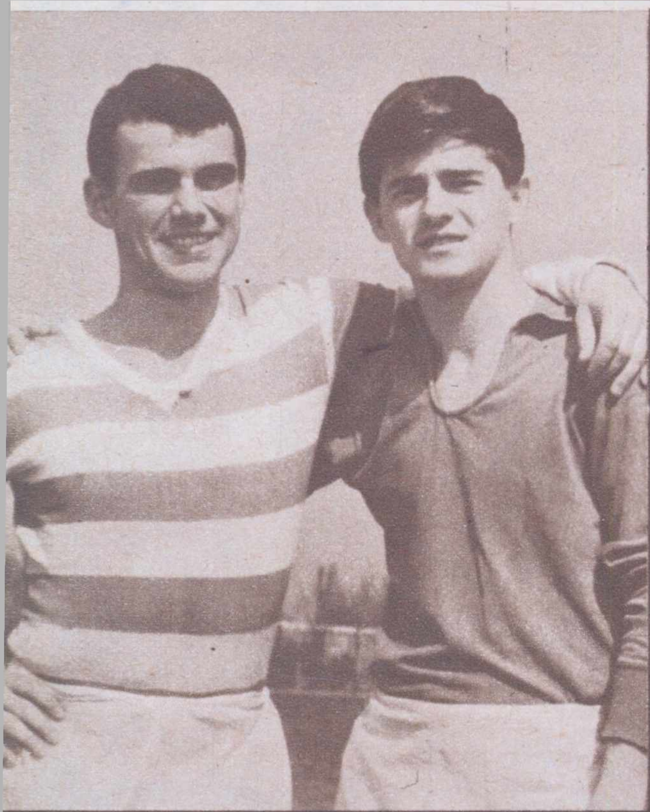

Într-un singur an, studentul mecanic Mihai Adam a ajuns principalul vîrf și realizator al Științei Cluj... A început să joace fotbal la Cîmpia Turzii. Datorează mult antrenorului Marı. În 1958 a debutat în echipa I la Industria Sîrmei. A jucat împreună cu Kraus, astăzi la Rapid. A participat la turneul U.E.F.A. din Portugalia. Mihai Adam, student merituos (bursă) și fotbalist de talent (bine integrat în atacul Științei), promite o rapidă ascensiune într-un post în care valorile nu sînt numeroase.

NĂFTĂNĂILĂ — JUCĂTOR DE STIL

Unul dintre jucătorii cu aptitudini tehnice certe este interul Steagului roșu — Iuliu Năftănăilă. Provenit din Făgăraș (Chimia), Năftănăilă a marcat o categorică valoare chiar de la vîrsta junioratului. De două ori participant la turneele U.E.F.A. (Austria și Portugalia), Năftănăilă demonstrează o bună școală fotbalistică, menționînd printre profesorii săi pe Sepci, Albu și Cotruț.

Începînd din anul 1960, Năftănăilă face parte din atacul echipei brașovene, contribuind la cursivitatea jocului înaintării și reprezentînd o punte de legătură între temperamentalii Hașoti și Haidu — pe de o parte — și ponderații Meszaroș și Seredai — pe de altă parte. Progresul constant al lui Năftănăilă permite speranțe justificate.

FOTOGRAFII
DE
PAUL ROMOŞAN

DOI PRIETENI: ŞTEFĂNESCU ŞI PESCARU

Băieţii care rîd în fotografia din stînga au 40 de ani împreună. Cel din stînga (Ştefănescu) împlineşte 20 peste cîteva zile, iar cel din dreapta (Pescaru) a sărbătorit aniversarea XX acum o lună.

S-au împrietenit la lotul de tineret. Faptul că amîndoi poartă numărul 5 pe spate n-a fost un impediment pentru închegarea acestei prietenii. Dimpotrivă...

Ştefănescu şi Pescaru s-au impus în mod deosebit în acest retur de campionat. Excelent dotaţi fiziceşte, buni tehnicieni, gata oricînd să ajute atacul şi apărarea, aceşti doi tineri şi talentaţi fotbalişti au dominat deseori mijlocul terenului, contribuind mult la succesele echipei lor.

Mircea Ştefănescu a început să joace fotbal la Piteşti, la Dinamo (pitici şi juniori). Antrenori: Ştefan Vasile şi Vasile Dima. După o scurtă tranziţie la Textila Piteşti, Ştefănescu revine la Dinamo, joacă un meci în prima echipă (în categoria A) şi apoi intră la Viitorul. Mereu mai bun de la un joc la altul, Ştefănescu se impune la Rapid, fiind unul din „motoarele" echipei feroviare.

Nicolae Pescaru a început să joace fotbal relativ tîrziu – la 15 ani. Prima echipă – Progresul Făgăraş. Primul antrenor – Teleghi. În 1961 trece la Chimia Făgăraş. Al doilea antrenor – Lengheriu. În 1962 Pescaru se mută la Braşov, la Steagul roşu. În sfîrşit, anul acesta Pescaru ajunge în lotul de tineret.

Poate că anul 1964 va însemna consacrarea deplină a acestor două reale talente.

În fotografia din dreapta, Nicolae Pescaru într-o frumoasă atitudine caracteristică.

RZICEANU— UN PORTAR CARE... VINE

Unul din oltenii Ştiinţei Timişoara, Vasile Urziceanu, a eput să joace fotbal la juniorii Ştiinţei Craiova (antrenor Ionescu-Crum). În 1959 a fost promovat la seniorii acele echipe. O dată cu mutarea facultăţii de mecanică agricolă Craiova la Timişoara, studentul Urziceanu a intrat în arta Ştiinţei din localitate (1962), unde figurează din ce ce mai mult ca titular.

NEŞU — PAZA STOPERULUI

Mircea Neşu s-a impus în turneul U.E.F.A. şi mai ales în echipa Viitorul ca un jucător tenace, cu mare putere de muncă, pază sigură a stoperului. A început să joace fotbal în oraşul Dr. Petru Groza. Curînd a trecut la Crişana, iar astăzi a revenit la echipa orădeană. Dotat cu calităţi fizice adecvate postului în care joacă, Mircea Neşu mai trebuie să lucreze mult pentru a-şi ridica nivelul tehnic, singura cale care îi va putea asigura progresul general aşteptat.

AUR PENTRU ECHIPĂ!

— Tovarăşe antrenor, vă rugăm să vă închipuiţi că în faţa dumneavoastră se află o panoplie a scrimei noastre feminine. Privind-o ce aţi spune cititorilor revistei noastre?

— Pînă la îmbarcarea pentru Gdansk, unde între 14 şi 28 iulie vor avea loc campionatele mondiale de scrimă, nu mai este mult. Privind, aşa cum mi-aţi propus, panoplia scrimei noastre feminine, atenţia îmi este reţinută îndeosebi de sclipirile floretei de argint şi ale celei de aur (amintirile Olgăi din emisfera sudică), ale floretei romane de bronz a Mariei şi ale celei de aur adusă de Ana din Belgia...

— Tovarăşe Pellegrini, numai o clipă! Să prezentăm cititorilor noştri persoanele din fotografia din dreapta: OLGA SZABO, ANGELO PELLEGRINI, MARIA VICOL şi ANA ENE. Şi, acum, vă rugăm pe dumneavoastră să prezentaţi fotografia de jos.

— În rîndul de sus, de la stinga spre dreapta: Marina Stanca, Olga Szabo, Maria Vicol, Geta Sachelarie. În rîndul de jos, Glicheria Ştefănescu, Ana Ene, Eugenia Tărăngoiu-Mateianu. Pe panoplie, privind-o, văd şi floretele de bronz cu care s-au înapoiat fetele noastre în 1961, de la campionatele mondiale de la Torino. Anul acesta, dacă Olga va bate propriul ei record mondial în viteza de reacţie şi-şi va îmbunătăţi acţiunile în contratimp, dacă Maria îşi va perfecţiona procedeele de atac şi de contraatac şi nu se va mai gîndi la accidentul ei de la picior de acum cîţiva ani, dacă Ana va da totul pentru atac şi va renunţa la mofturi, dacă dintre Tasi, Stanca, Gyulai, Iencic sau alte fete voloroase vom putea selecţiona o floretistă care să nu desmintă experienţa de concurs, răbdarea şi constanţa, atunci, întorcîndu-se din Polonia, vom putea atîrna pe panoplie alte patru florete de aur ale echipei noastre. Acestui şir de „dacă", desigur, va trebui să-i adăugăm şi pe acel „dacă" selecţia, pregătirea şi ambiţia echipei noastre vor fi la nivelul principalelor adversare — echipele Ungariei, Uniunii Sovietice şi Italiei.

FOŞTII COLEGI AI LUI GHEORGHIONI

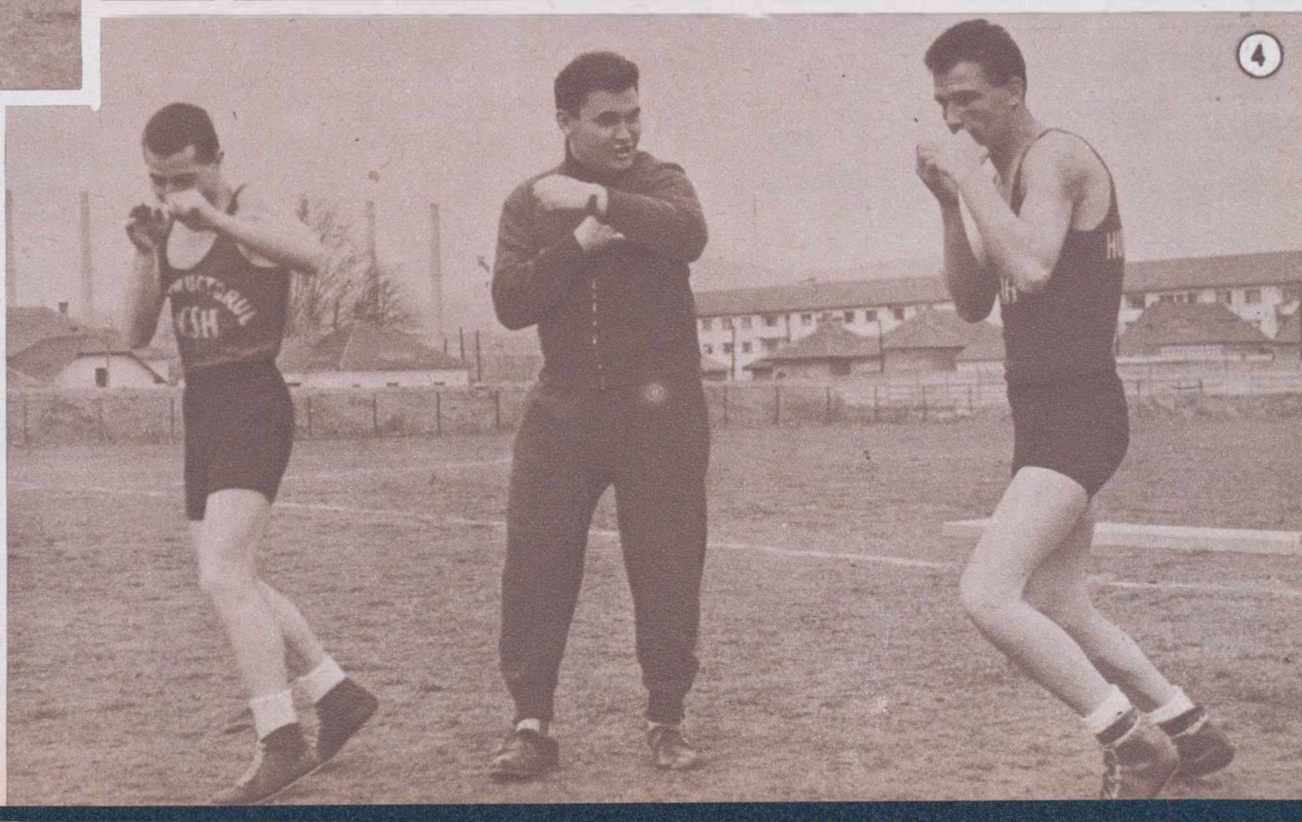

Pe Gheorghioni îl cunoaşteţi la fel de bine ca şi... Mariuţan. Fostul hunedorean i-a dat nu o dată greului nostru campion dificile probleme de... rebus spre rezolvare între corzile ringului. Unii specialişti sînt de părere că Mihai Gheorghioni are mari perspective. Dar, să-l părăsim acum pe greul clubului Steaua şi să revenim la tema propusă în titlu...

...În Hunedoara pugilatul este foarte îndrăgit. Dacă orice ţînc e mîndru să-ţi arate garda şi directele lui Mihai, vă închipuiţi cît sîrg poate fi întîlnit în activitatea secţiei de box a asociaţiei sportive Constructorul I.C.S.H. Toate categoriile (Optăşanu Ion — 19 ani, Gafencu Vasile — 17 ani; Manea Neculai — 17 ani; Florea Mihai — 18 ani; Balaj Iosif — 23 de ani; Soare Ion — 19 ani; Gîrdescu Aurelian — 19 ani; Safciu Ion — 21 de ani; Bucur Gheorghe — 26 de ani; Frunză Constantin — 17 ani) sînt pregătite de antrenorul lor, prof. Mihai Raicu, pentru un box tehnic, în linie, de factura aceluia care i-a asigurat lui Gheorghioni selecţia în lotul republican. Foştii colegi vor să-i urmeze exemplul şi hunedorenii îi sprijină!

H.C.

ÎN FOTOGRAFII:

① Vasile Gafencu este prîslea secţiei.

② Exersarea loviturilor directe la sac.

③ Antrenorul Raicu (mijloc) dă cîteva indicaţii tehnice pentru boxul cu umbra, pentru deplasările laterale şi lovitura accentuată directă de dreapta la figură (Balaj — dreapta, Bucur — stînga, Frunză — în picioare).

④ Cei mai buni boxeri ai secţiei: Balaj şi Bucur.

DE LA CORESPONDENȚII NOȘTRI

TURNEU DE BASCHET

La Craiova a avut loc turneul final al echipelor de baschet Steagul roșu Brașov, Știința Craiova, Politehnica Cluj și Știința Tg. Mureș, pentru ocuparea locurilor 9—12 în campionatul republican. Steagul roșu Brașov a cîștigat toate întîlnirile, clasîndu-se astfel pe locul 9 în campionatul republican de baschet.

Iată alăturat formația brașoveană. *Sus*, de la stînga la dreapta: Erwin Frantz, Francisc Dikay, Dumitru Stroe (antrenorul echipei), Uwe Reisengleicher, Reiner Esigman, Ladislau Simon. *Jos:* Petre Dumitrescu, Martin Szabo, Nicolae Bîrsan, Liviu Savu.

VASILE POPOVICI
— CRAIOVA —

UN SPORT NOU LA TIMIȘOARA

În urmă cu doi ani, la o ședință a consiliului asociației sportive Sănătatea, s-a luat inițiativa înființării unei secții de călărie. A fost ales și responsabilul secției, doctorul Vladimir Iavorovsky. De atunci au trecut doi ani. Astăzi, secția de călărie a asociației sportive Sănătatea numără 40 de membri care au la dispoziție 12 cai. Entuziaștii călăreți din Timișoara au participat și la diferite concursuri hipice din regiune.

În fotografia alăturată vă prezentăm trei călăreți din grupa de copii a secției: Ștefan Petre, Doru Negrea și Duțu Borzan.

I. IOANA și P. ARCAN
— TIMIȘOARA —

CAMPIONAT ORĂȘENESC

Recunoscut ca un important centru șahist pe valea Prahovei, orașul Bușteni a găzduit, în buna organizare a asociației sportive Caraimanul de pe lîngă Fabrica de hîrtie Bușteni, al doilea campionat orășenesc al juniorilor.

Titlul de campion a fost cucerit pentru a doua oară consecutiv de șahistul de categoria a II-a Romulus Conciu (în prim plan, în stînga), care a realizat 14 puncte din 14 posibile. Revelația competiției a fost însă pionierul Mircea Burețea, care la vîrsta de 13 ani a ocupat locul al II-lea cu 12 puncte, obținînd cu această ocazie categoria a III-a de clasificare.

VICTOR ZBARCEA
— BUȘTENI —

DRUMEȚII PRIN PĂDURE

A venit primăvara... Întrecerile de orientare turistică sînt în toi. Pădurile din împrejurimile Capitalei sînt gazdele acestor concursuri. De curînd, în pădurea Băneasa 25 de echipe de acest fel de la cluburile Flacăra, Gloria și Știința s-au întrecut în cadrul Spartachiadei. Fotografia redă un aspect de la întrecerile clubului Flacăra, la care au participat asociațiile Sănătatea, P.T.T., Olimpia, Victoria M.I.A., Cinematografia ș.a. La locul de plecare, în apropierea poligonului Tunari, grupa VII-a reprezentînd echipa Oficiului Central Farmaceutic, format din Mircea Paraschivescu și Dan Tăbăcel (primii din stînga), în momentul primirii plicului cu indicațiile de orientare. Peste cîteva minute ei vor lua startul.

NIC. TOKACEK
— BUCUREȘTI —

PASIUNE LA 3 ANI

„Și eu voi fi baschetbalist" — pare să spună Victoraș, fiul medicului Horia Nicoară, component al echipei de baschet Știința Craiova. Ce-i drept, deocamdată tînărul sportiv este dezavantajat de propria sa... înălțime, sau, dacă vreți, de volumul prea mare al mingii...

VASILE POPOVICI
— CRAIOVA —

POȘTA REDACȚIEI

CORIOLAN LUPUȚIU — Sibiu. Cele două fotografii de volei de la meciul C.S.M. Sibiu — Voința Miercurea Ciuc nu le-am putut publica, ele fiind neclare. Așteptăm ceva mai bun.

VASILE POPOVICI — Craiova. Așteptăm de la dv. și alte corespondențe însoțite de fotografii. După cum ați putut vedea, v-am mai publicat ceva și pînă acum. Cît despre... formalități, este necesară una singură. Aceea de a ne trimite fotografii bune.

GHEORGHE IMBRE — Radu Negru. Careul de cuvinte încrucișate pe care l-ați trimis are prea multe puncte negre. Totuși, credem că, lucrat cu mai multă atenție, ar putea deveni publicabil.

I. BÎRZAN — Comănești. În jocul pe care l-am primit de la dv. sînt cîteva greșeli de documentare. Un exemplu: echipa de fotbal Rapid nu a fost niciodată campioana țării. Deoarece avem la redacție foarte multe careuri de cuvinte încrucișate, am fi mai mulțumiți dacă am primi de la dv. fotografii care să ilustreze activitatea sportivă din Comănești.

ORHAN BOSNEAC — Medgidia. 1) Boxerul american Sonny Liston este negru și campion mondial la toate categoriile. 2) Floyd Patterson, fiind un boxer de categorie grea, poate cîntări oricît peste 81 kg, minimum de greutate admis pugiliștilor de categorie grea. 3) Joe Louis a fost campion mondial la grea între anii 1937—1949.

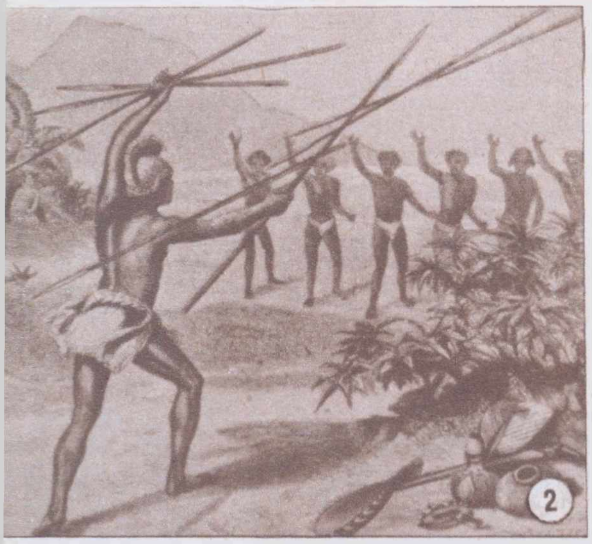
ȘTEFAN POPESCU — Buzău. Între 26 mai și 1 iunie, Moscova va găzdui cea de a XV-a ediție a campionatelor europene de box. Iată cînd și unde au avut loc celelalte ediții:

1925 — Stockholm, 1927 — Berlin, 1930 — Budapesta, 1934 — Budapesta, 1937 — Milano, 1939 — Dublin, 1947 — Dublin, 1949 — Oslo, 1951 — Milano, 1953 — Varșovia, 1955 — Berlin, 1957 — Praga, 1959 — Lucerna, 1961 — Belgrad.

C. MANOLE — Galați. La J.O. de la Roma, campioni olimpici la lupte clasice în ordinea categoriilor au fost următorii sportivi: Pîrvulescu (Romînia), Karavaev (U.R.S.S.), Sille (Turcia), Koridze (U.R.S.S.), Bairak (Turcia), Dobrev (Bulgaria), Kiss (Turcia), Bogdan (U.R.S.S.).

1

2

3

• DE-A LUNGUL VEACURILOR (V)

?e măsură ce se dezvoltă comuna primitivă exercițiile ice încep să capete un conținut tot mai bogat și variat. : apar tot mai independente, înafara procesului de ıncă, însă sînt făcute în același scop final, și anume, ›gătirea omului în vederea muncii.

Prima ilustrație ne înfățișează o alergare de mare fond indienii din tribul Tarahumara din Mexic. Aceștia u făcut remarcați ca excelenți alergători pe distanțe ırte lungi. După unele mărturii, parcurgeau între 150—) km pe zi, făcînd legătura între diferite localități în itate de curieri.

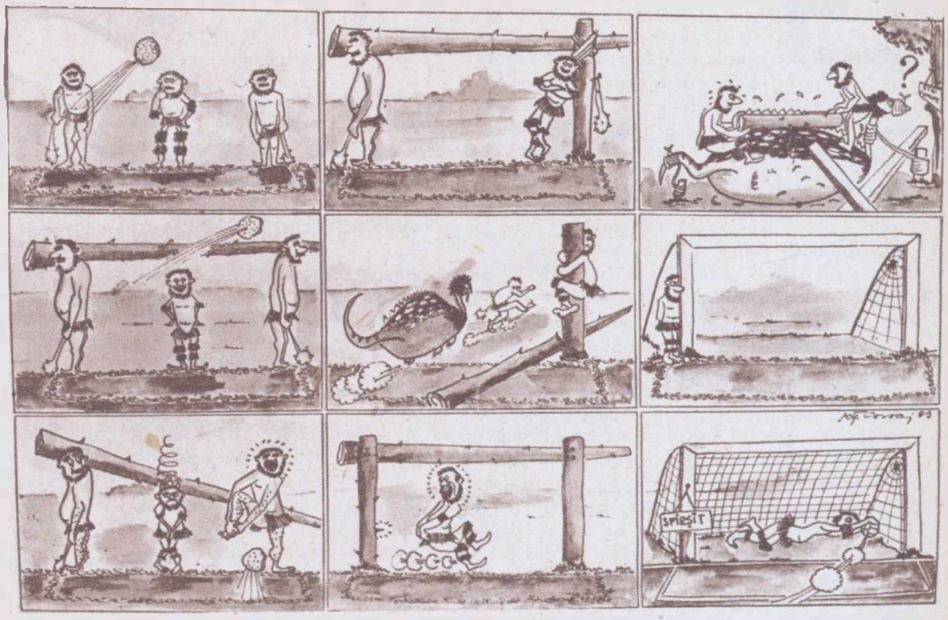
În a doua ilustrație este redat un exercițiu care com- ɾtă nu numai o mare abilitate, dar și mult curaj. Kame- mela I, conducător de trib din insulele Hawai, așeza la ıarecare distanță, în fața sa, 6 războinici cu sulițele pre- :ite de aruncare. La un semnal, toți cei 6 războinici ıncau sulițele înspre el. Kamehamela, avînd în mîna ›aptă o suliță, evita cu ajutorul ei 3 dintre sulițele ıncate spre el, iar cu mîna stîngă le prindea pe celelalte 3.

[ot în insulele Hawai era folosit de băștinași un joc ırte plăcut, dar în același timp și dificil (desenul al ilea). În largul coastei, stînd în picioare pe un trunchi copac cei care se avîntau în întrecere, trebuiau să prindă ›asta unui val care-i arunca cu mare viteză spre mal. n acest obicei al băștinașilor s-a născut în zilele noastre ›rtul așa-numit „Surf-riding".

(VA URMA)

ION TODAN
asistent I.C.F.

ISTORIA PRIMEI PORȚI DE FOTBAL

Văzută de OCTAVIAN COVACI — Buzău.

NATAȚIA

În curînd, sub oblăduirea razelor de soare, înotul va deveni din nou subiectul important de preocupare al tuturor vîrstelor. O pasiune generală și în cea mai mare măsură perfect justificată. Ce cunoașteți însă dv., cei care citiți aceste rînduri, despre istoria acestei mult îndrăgite discipline sportive? Așa, de pildă, știați că...

● *...din Egiptul antic, care a jucat un rol însemnat în istoria educației fizice, s-au descoperit hieroglife sculptate pe vase de lut datînd de aproximativ 3 200 ani î.e.n., care reprezentau înotul cu bătaia picioarelor și mișcarea alternativă a brațelor? În acest stil se recunoaște cu ușurință „voiniceasca" timpurilor noastre.*

● *... cu ocazia săpăturilor făcute pe locul palatului asirian din Ninive (existent încă în anul 800 î.e.n.) au fost scoase la iveală interesante basoreliefuri reprezentînd luptători înotînd prin baterea apei cu picioarele? Plutirea înotătorilor era ajutată de bășici umflate cu aer.*

● *... Iulius Cezar — după cele descrise de Suetonius — era un foarte bun înotător? La vîrsta de 52 de ani el s-a aruncat în mare în fața orașului Alexandria, pentru a-și salva viața, înotînd pe o distanță de 300 metri spre un vas, ținînd un sul de pergament ce conținea documente importante — fără a-l umezi. Pentru a nu-și lăsa mantia în mîinile dușmanilor, el a tras-o cu dinții după sine.*

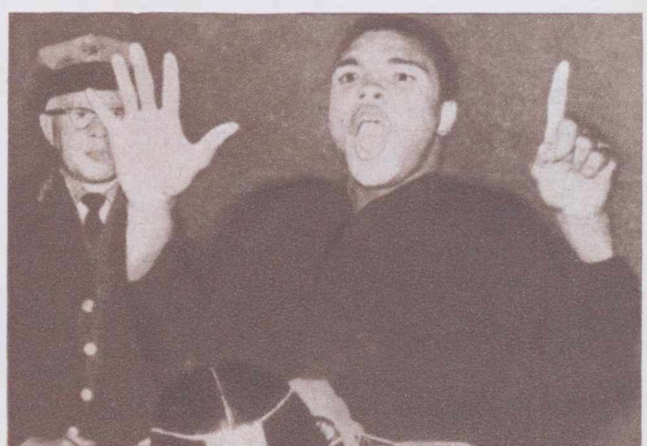
● *... Alexandru cel Mare, împărat al Macedoniei (336—323 î.e.n.), după descrierile lui Plutarc, a fost un excelent alergător, dar nu a participat la Olimpiadă, vrînd să concureze numai cu concetățenii săi? El nu știa însă să înoate!*

Se spune că la cucerirea Nysei, în fața unui fluviu care trebuia trecut, el a strigat plin de mînie:

— Ah! Mizerabilul de mine, de ce n-am învățat să înot?

● *... Carol cel Mare, primul împărat german, avea o statură de invidiat pentru jucătorii de baschet (2,10 m)? El a fost însă după descrierea biografului său personal Einhard, și cel mai bun înotător al timpului său (768—814).*

ÎN REPRIZA A VI-A!

Americanul Cassius Clay, deși are numai 21 de ani și e campion mondial la categoria semi-grea, avansează cu pași repezi în plutonul celor mai buni boxeri din lume. El intenționează să boxeze la categoria grea. La ultima sa evoluție în ring, a dispus în numai 10 reprize de bine cunoscutul boxer Doug Jones, apropiindu-se în acest fel de întîlnirea decisivă cu campionul lumii Liston.

După cum se știe, Clay nu este însă de loc modest. El prezice tuturor adversarilor săi înfrîngerea și, mai mult decît atît, îi anunță chiar și repriza în care îi va lichida! În fotografia noastra, el poate fi văzut la puțin timp după sosirea sa la New York declarînd în fața ziariștilor care îl asaltau că îl va învinge pe Liston în repriza a VI-a!

ANTRENORUL ION POPA

DESPRE „EUROPENELE“ DE BOX

Evenimentul pugilistic cel mai important al anului îl constituie, fără îndoială, Campionatele Europene de la Moscova (26 mai—2 iunie), la care va participa tot ce are mai bun boxul amator din bătrînul continent.

În afară de faptul că disputele îi vor desemna pe cei zece campioni, Campionatele europene — dacă ţinem seama că anul 1963 este an preolimpic — au ca scop şi verificarea boxerilor pentru J.O. de la Tokio.

Din 1953 pînă în prezent am avut prilejul să urmăresc toate ediţiile Campionatelor Europene. Am constatat cu satisfacţie că de la o ediţie la alta valoarea boxului a crescut, sportivii orientîndu-se spre adevărata scrimă pugilistică, în care acţiunile de atac, contraatac sau defensivă activă sînt însoţite de apărări care dau adevărata frumuseţe boxului. Datorită acestui fapt, numărul rănirilor, al K.O-urilor şi al K.D.-urilor a scăzut foarte mult. Boxul în forţă a început să fie de domeniul trecutului.

Un exemplu. În 1953, boxerii sovietici se bazau în mod special pe forţă, pe combativitate. La acea ediţie au cucerit doar două titluri de campioni europeni, şi acelea cu doi pugilişti care foloseau prin excelenţă „scrima“: Enghibarian şi Soţikas, posesori ai unui stil curat, bazat pe viteză, mobilitate şi supleţe, care ştiau să pregătească cu atenţie atît loviturile tari, cît şi acţiunile de atac şi contraatac. De la această ediţie a „europenelor“, sovieticii au făcut progrese an de an, canalizînd pregătirile spre boxul tehnic, plin de fantezie. Ca urmare a acestui fapt, sportivii sovietici au reuşit să cucerească tot mai multe centuri de campioni europeni. În 1961, de pildă, la Belgrad, reprezentativa Uniunii Sovietice a obţinut 5 locuri I, 3 locuri II şi un loc III. Deci, nouă medaliaţi din zece posibili!

Un alt exemplu. Boxerii polonezi, în 1953 la Varşovia, au cucerit cinci titluri europene. În acel an, ei au fost scrimerii competiţiei. În perioada care a urmat ei s-au menţinut din punct de vedere tehnic, dar n-au mai adus în schimb nici o îmbunătăţire stilului lor. De aceea, în ediţiile următoare anului 1953, deşi s-au clasat în primele locuri, au avut mai puţini campioni: unul sau doi.

Anul acesta, la Moscova, vor participa şi sportivi din ţări în care boxul în forţă nu a fost abandonat: Franţa şi Italia. Conservatorismul pugiliştilor francezi şi italieni se datoreşte, cred eu, influenţei boxului profesionist. Cu toate acestea, trebuie să spun că boxul lor, deşi în forţă, este dublat şi de o tehnică destul de avansată în lupta de la semidistanţă şi în special de aproape.

Campionatele Europene de la Moscova se vor ridica fără doar şi poate la o valoare superioară ediţiilor precedente. Alături de sportivi consacraţi ca Grigoriev, Tuminş, Lagutin, Feofanov, Abramov (U.R.S.S.), Vacca şi Cane (Italia), Busse, Vitkowski şi Guse (R.D.G.), Bending, Kulej, Walasek,. Pietrzykowski (R.P. Polonă), Mc Taggart (Scoţia), Török şi Kajdy (R.P. Ungară), vor participa şi o serie de sportivi tineri, neafirmaţi încă pe plan internaţional, dar care, cu siguranţă, vor fi principala sursă a surprizelor, fără de care nu s-a încheiat nici o competiţie pugilistică pînă acum.

La această ediţie a Campionatelor Europene vor fi prezenţi şi rep
zentanţii ţării noastre. Valoarea boxului romînesc a crescut în ulti
vreme (eşecul din ultimul meci cu reprezentativa Poloniei nu este e
ficator, pentrucă rezultatul acestei întîlniri a fost viciat de arbitra
irlandezului Cooper). Boxerii noştri se bucură de un frumos prestigiu
plan internaţional. Victoriile lor din 1962 confirmă acest fapt. La Mosco
ei trebuie să apere şi să ridice acest prestigiu. Analizînd valoarea fiecăru
consider că sportivii romîni au şanse să se claseze în primele trei loc
ale fiecărei categorii.

Pronosticuri ar putea fi făcute (Există doar şi un calcul al hîrtie
Dar nu ar fi reale, deoarece este ştiut că fiecare participant are şan
Dacă ne gîndim totuşi că în joc sînt numai 10 titluri, pentru care lup
250—300 de boxeri, fără îndoială că vor ieşi campioni cei mai bine p
gătiţi tehnic, tactic, moral-volitiv, fizic. Vor obţine victorii cei ca
vor şti să lupte economicos, dar eficace, fiindcă pentru a ajunge pe
cul I vor trebui susţinute 3—4 meciuri în 6—8 zile.

ION POPA — antren

Una din amintirile plăcute ale antrenorului Ion Popa. La Festivalul Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Moscova din 1957 elevul său, campionul olimpic Nicolae Linca, a cîştigat unul din cele zece titluri ale turneului de box. Am dori ca Moscova să încununeze cu lauri şi în acest an frunţile boxerilor romîni.

SUCUL DE ROȘII

Stadioanele și-au redeschis larg porțile și nenumărați iubitori ai sportului și-au reluat activitatea în aer liber în vederea noilor campionate și competiții sportive.

Sportivii caută să-și pună la punct pregătirea fizică: dar iată că, adeseori, ei constată, cu surprindere, o inexplicabilă scădere a rezistenței la efort, lucru care îi pune pe gînduri. În aceste împrejurări, ei se îndreaptă plini de încredere spre cabinetul medical și cer sfatul prietenului lor, medicul. Acesta îi lămurește că simptomul care îi îngrijorează, precum și starea de oboseală prematură, tendința la somn, mai accentuată ca de obicei, rezistența scăzută a organismului în fața bolilor infecțioase (care nu întîmplător își fac apariția, mai ales, în acest sezon), toate acestea sînt consecința unei lipse a aportului vitaminic din alimentația obișnuită. Tabloul descris mai sus este cunoscut în limbajul de toate zilele sub denumirea de „astenie de primăvară".

Este îndeobște cunoscut faptul că laboratoarele atît de minunate, perfecte, ale organismului uman nu pot produce singure cea mai mare parte a acestor vitamine absolut necesare armoniei metabolismului nostru, și sub acest raport fructele și legumele verzi (dintre care în mod special roșiile) constituie un prețios furnizor.

Sezonul cald ne pune la dispoziție o gamă variată de legume și fructe, așa că o alimentație rațională asigură organismului un aport suficient de vitamine. Anotimpul rece, prin absența acestora, pune organismul într-un dificil impas, și tulburările „asteniei de primăvară" constituie o consecință directă a acestei carențe vitaminice.

Acest lucru este și mai evident la sportivi, știut fiind faptul că efortul fibrei musculare se face cu un consum sporit de vitamine B și C, pe care organismul și le procură în cea mai mare parte din alimentele ingerate.

Progresele tehnicii și științei moderne au rezolvat însă această problemă. În zilele noastre vitaminele nu mai sînt condiționate de capriciile anotimpurilor, ele nu mai dispar o dată cu bruma rece de toamnă, ci, sub forma sucurilor, își prelungesc existența timp îndelungat. Comerțul de stat ne pune la dispoziție un sortiment variat de asemenea sucuri, preparate riguros după cele mai moderne principii științifice, soluționînd astfel o mare problemă a organismului nostru în perioada critică a sezonului rece.

Din toată gama de sucuri existente, **cel de roșii** constituie unul dintre cele mai recomandabile. Datorită modului său de preparare, el reușește să păstreze cea mai mare parte a vitaminelor, a sărurilor minerale precum și a principiilor active pe care le conține roșia proaspătă. Dacă mai adăugăm acestui fapt gustul și aroma sa deosebit de plăcută, înțelegem lesne de ce sucul de roșii poate fi utilizat nu numai în sezonul rece, ci în tot cursul anului.

Un pahar obișnuit de 250 de grame de suc de roșii conține aproximativ 100 mlg vitamină C (care are multiple utilizări în economia organismului), 0,05 mlg vitamină B1 (atît de necesară metabolismului celulei nervoase), peste 7,5 gr zaharuri care constituie un prețios combustibil pentru energia fibrei musculare. De asemenea, nu trebuie neglijat faptul că sucul de roșii mai conține substanțe proteice în cantități apreciabile, substanțe care alcătuiesc materia primă pentru refacerea în urma uzurilor tisulare.

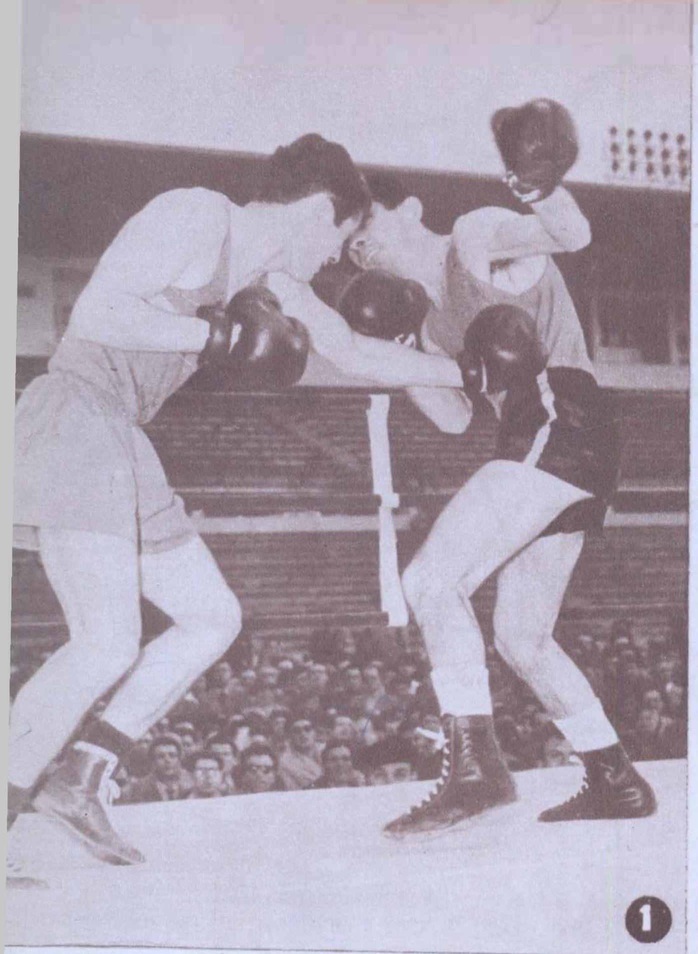
Sucul de roșii constituie, așadar, un adevărat izvor de sănătate, care ne asigură un substanțial aport de vitamine și săruri minerale ușor asimilabile, de bună calitate, sub o formă agreabilă. Produsul acesta fiind lesne de procurat, la îndemîna oricui, noi recomandăm cu căldură tuturor sportivilor cura cu suc de roșii.

Dr. Corneliu COMBIESCU

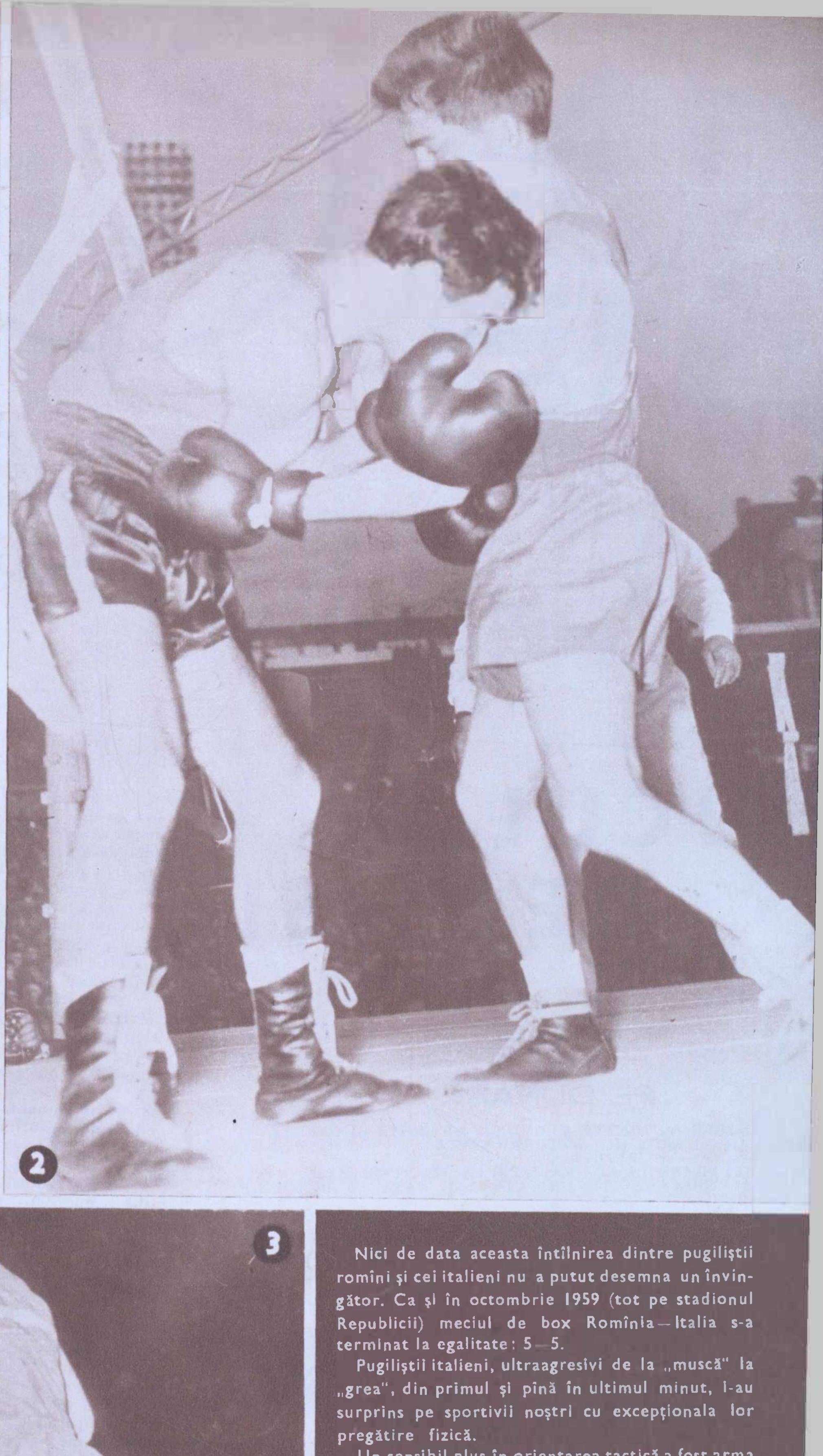
Redacția și administrația: București, str. Vasile Conta nr. 16.
Telefoane: 11.10.05 și 11.91.13.

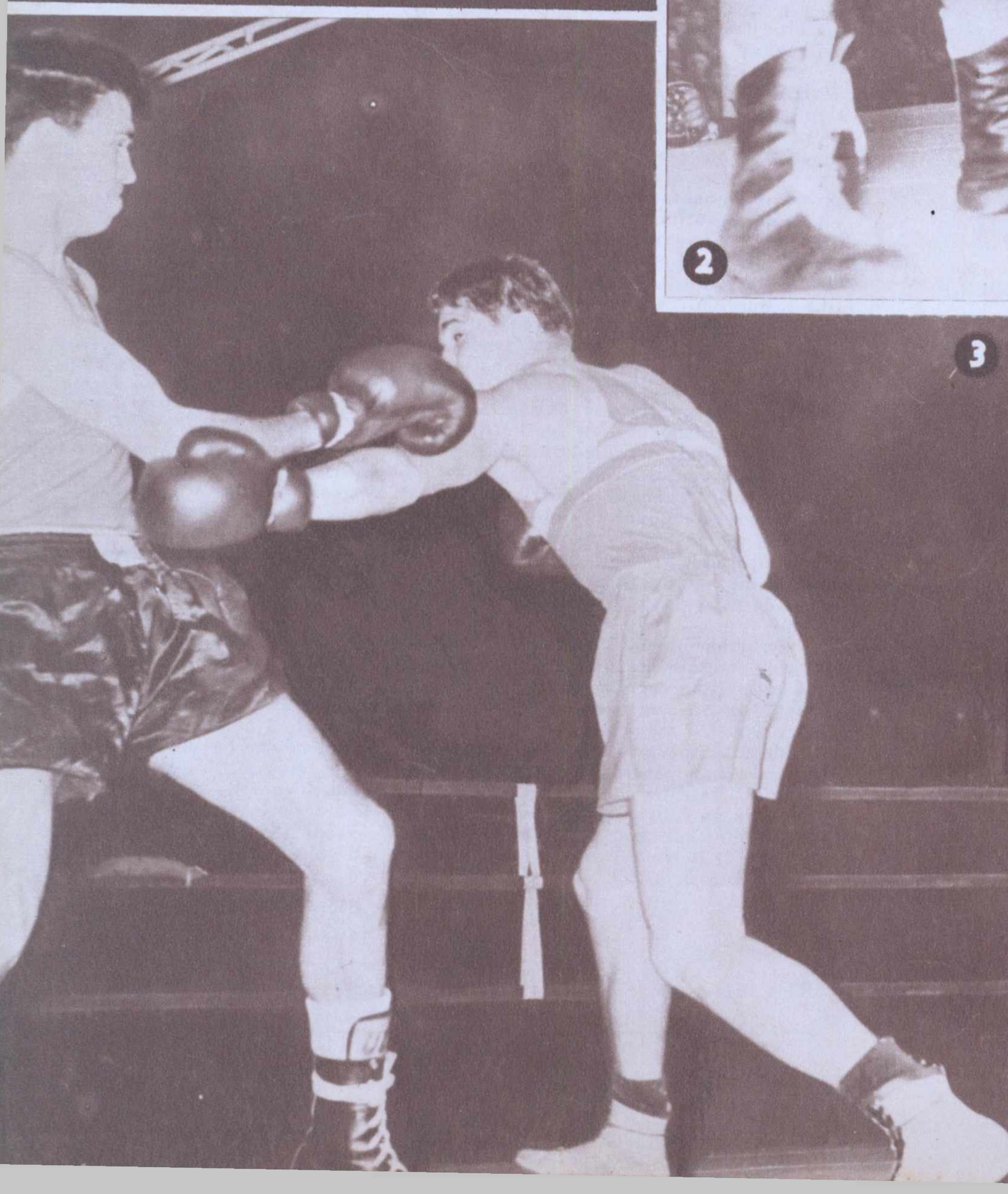
ABONAMENTE:
La toate oficiile poștale din țară și la difuzorii voluntari din întreprinderi și din instituții. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; un an — 60 de lei.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

DIN NOU 5-5

Nici de data aceasta întîlnirea dintre pugiliştii romîni şi cei italieni nu a putut desemna un învingător. Ca şi în octombrie 1959 (tot pe stadionul Republicii) meciul de box Romînia—Italia s-a terminat la egalitate: 5—5.

Pugiliştii italieni, ultraagresivi de la „muscă" la „grea", din primul şi pînă în ultimul minut, l-au surprins pe sportivii noştri cu excepţionala lor pregătire fizică.

Un sensibil plus în orientarea tactică a fost arma prin care romînii au reuşit să păstreze echilibrul. Ţinînd seama de faptul că pînă la „Europenele" de la Moscova ne mai despart doar două săptămîni, antrenorii lotului au datoria să umple lacuna existentă îndeosebi în pregătirea fizică a pugiliştilor noştri. Este bine cunoscut faptul că, în general, repriza a treia e cea care hotărăşte învingătorul. Şi pentru a cîştiga această ultimă repriză fiecărui boxer îi este necesară pe lîngă celelalte cunoştinţe şi o foarte bună pregătire fizică. Întîlnirea cu italienii ne-a demonstrat cu prisosinţă acest lucru...

ÎN FOTOGRAFII: ① Campionul european Paulo Vacca recepţionează o directă de stînga la stomac. Constantin Ciucă (stînga) deşi a cîştigat detaşat prima repriză nu a putut termina meciul învingător din cauza slabei pregătiri fizice. ②. Puiu Nicolae (dreapta) a cîştigat extrem de greu partida cu Franco Zurlo. ③. Despre Iosif Mihalic se poate spune că a fost cel mai tehnic boxer al reuniunii. Experienţa şi cunoştinţele sale tehnice au fost mult mai eficace decît agresivitatea uimitoare a lui